

Κόλλια-Κλώντζα Ιωάννα του Γεωργίου, 13 ετών

Γίνεται Πάσχα χωρίς κόκκινα αυγά;

Του Βαγγέλη Ηλιόπουλου

Κωνσταντίνος:

Όταν έμαθα ότι για πρώτη φορά ο παππούς και η γιαγιά δεν θα έρχονταν να κάνουν Πάσχα μαζί μας, αλλά θα έμεναν στο νησί, είπα στη μαμά ότι πρέπει οπωσδήποτε να πάμε εμείς φέτος. Ήξερα ότι ο μπαμπάς δούλευε μέχρι αργά το Μεγάλο Σάββατο. Γι' αυτό, άλλωστε, πάντα έρχονταν οι γονείς του. Αλλά τώρα ο παππούς δεν μπορούσε να ταξιδέψει. Ας ερχόταν ο μπαμπάς αργότερα. Η μαμά κι εγώ δεν μπορούσαμε να τους αφήσουμε μόνους.

-Καλά, να πάτε εσείς Μεγάλη Τετάρτη κι εγώ θα έρθω ανήμερα το Πάσχα, είπε ο μπαμπάς και μας έκλεισε εισιτήρια με αεροπλάνο για το μεγάλο νησί και από εκεί με καραβάκι για το νησί μας.

Γιαγιά Καίτη:

Μόλις μου είπαν ότι θα έρθουν, συγκινήθηκα. Το είχα πάρει απόφαση ότι θα κάναμε μόνιμα Πάσχα, αφού ο Κώστας δεν μπορούσε να ταξιδέψει. Αλλά τώρα πρώτη φορά θα κάνουμε Πάσχα εδώ. Πώς να τους φανεί άραγε;

-Ρούχα χοντρά να πάρετε. Το Πάσχα είναι νωρίς φέτος. Απρίλιο. Λένε ότι θα έχει κρύο και βροχή.

-Δεν με πειράζει γιαγιά, απλά ελπίζω να μην αρρωστήσουμε.

-Το μόνο που δεν αντέχει η μαμά σου είναι να έχει δυνατούς ανέμους. Α! Αμα πιάσει ο αέρας, την τρελαίνει.

-Εγώ, γιαγιά, νομίζω ότι θα είναι όπως το καλοκαίρι, που γυρνάμε όλη μέρα με το μαγιό.

Κωνσταντίνος:

Φτάσαμε στο μεγάλο νησί με μια πτήση με πολλές αναταράξεις. Ο αέρας που δεν συμπαθεί η μαμά φυσούσε ασταμάτητα. Πήραμε αμέσως ταξί και κατεβήκαμε στο λιμάνι. Ο καπετάνιος του μικρού καραβιού είχε βγει έξω και μας περίμενε. Μόλις μας είδε, άρχισε να φωνάζει να κάνουμε γρήγορα. Ούτε που καταλάβαμε πώς βρεθήκαμε μέσα μαζί με έναν παπά. Αμέσως σάλπαρε.

-Γιατί βιάζεσαι, καπετάν Νικολή; ρώτησε η μαμά.

-Γιατί στις πέντε θα βγάλουν απαγορευτικό. Εμείς σαλπάρουμε πέντε παρά πέντε.

-Τι; Έχει...

-Έχει ανέμους 8, μπορεί και 9, μποφόρ. Αλλά εμάς δεν μας τρομάζουν.

Ο παπάς σταυροκοπήθηκε κι άρχισε να προσεύχεται...

-Εγώ πάω στη γιαγιά και στον παππού μου, του είπα. Εσείς;

-Με στέλνει ο δεσπότης να λειτουργήσω την εκκλησία σας. Θα με βοηθήσεις;

-Τι να κάνω;

-Ό,τι σου λέω! Θα είσαι παπαδάκι. Μπορεί και ψάλτης.

Η μαμά γέλασε. Εγώ καθόλου. Όχι γιατί δεν ήθελα να γίνω παπαδάκι, αλλά γιατί είδα ότι ερχόταν ένα τεράστιο κύμα που σκέπασε το караβάκι και μας έκανε μούσκεμα. Ακολούθησαν κι άλλα, κι άλλα, κι άλλα.

Τηλεφώνησα στον μπαμπά και του είπα ότι ίσως χρειαστεί τη βοήθεια δυτών για να μας βρει. Το πήρε για αστείο. Δεν ήταν.

Γιαγιά Καίτη:

Έφτασαν ζαλισμένοι. Κουνούσε πολύ με τόσον αέρα. Τους έφτιαξα μακαρονάδα νηστίσιμη να συνέλθουν. Κάλεσα και τον παπά. Πρώτη φορά ερχόταν στο νησί μας. Νεαρός και άμαθος. Συζητήσαμε πώς θα τον βοηθήσουμε Μεγάλη Τετάρτη στο Ευχέλαιο, Μεγάλη Πέμπτη στα Δώδεκα Ευαγγέλια...

- Μα αφού είναι τέσσερα γιαγιά; Γιατί λες δώδεκα;
- Δώδεκα αποσπάσματα, Κωνσταντίνε μου, τα οποία μιλούν για τη Σταύρωση και την ταφή.
- Σε ποιο βγαίνει ο σταυρός με τον Χριστό;
- Μετά το πέμπτο και πριν το έκτο...
- Θα τον κρατάω εγώ;
- Όχι. Ο παππούλης. Εσύ το θυμιατό. Άλλα παιδιά δεν έχει.
- Τι παππούλης. Δεν τον βλέπεις πόσο νέος είναι;
- Νέος είμαι, είπε τότε ο παπάς, αλλά από το τρακ θα ξεχάσω τα λόγια μου.
- Θα κολλήσεις ένα χαρτάκι πίσω από τον Σταυρό. Όλοι το κάνουν αυτό.
- Μετά θα μείνουμε όλο το βράδυ να στολίσουμε τον Επιτάφιο.
- Τέλεια. Με τι γιαγιά;
- Με λουλούδια που θα έχουν φέρει οι πιστοί.
- Ποιοι; Όλοι οι κάτοικοι είναι καμιά τριανταριά και οι περισσότεροι μεγάλοι σε ηλικία.
- Ε, θα πας στους κήπους να κόψεις. Και τη Μεγάλη Παρασκευή, αφού ψάλλουμε τα εγκώμια...
- Έχουμε ψάλτες; ρώτησε ο παπάς
- Όχι καλέ. Εμείς θα ψάλλουμε. Και μετά θα κάνουμε την περιφορά του Επιταφίου.
- Γύρω από την εκκλησία γιαγιά;
- Σε όλο το νησί. Έτσι κάναμε όταν ήμουν μικρή. Και σε κάθε σπίτι θα ανάβεις κεριά και θα θυμιατίζεις. Κι ας λείπουν οι καπεταναίοι. Δυο ώρες αρκούν. Και το Μεγάλο Σάββατο η Ανάσταση.

Κωνσταντίνος:

Η μαμά δεν είχε συνέλθει. Σχεδόν δεν έφαγε και ούτε στη συζήτηση συμμετείχε. Μόλις άκουσε ότι ο αέρας θα συνεχιστεί μέχρι το Πάσχα και ότι θα ισχύει για μέρες το απαγορευτικό για να έρθει και να φύγει το καράβι, πήγε να ξαπλώσει απελπισμένη.

Όταν έφυγε ο παπάς, ξάπλωσα κι εγώ. Ύπνος δεν με έπαιρνε. Κάτι βασάνιζε το μυαλό μου.

-Παπού, φώναξα.

-Τι είναι αγόρι μου, απάντησε από το κρεβάτι. Εκεί ήταν συνέχεια.

-Κάτι έχουμε ξεχάσει. Αλλά δεν μπορώ να θυμηθώ τι...

-Λαμπάδα έφερες;

-Έφερα. Μου την έκανε δώρο ο νονός.

-Αυγά;

-Να, αυτό είναι. Πότε θα βάψουμε αυγά; Γιαγιάααα!

Γιαγιά Καίτη:

Ήξερα ότι του άρεσε να βάψουμε μαζί τα αυγά κι αυτός να τα γυαλίζει. Δεν έβαζα γυαλιστικό, αλλά λαδάκι αληθινό σε ένα πανάκι και με αυτό έτριβε απαλά όλα τα αυγά που άστραφταν.

-Ξέρεις, αν δεν έρθει το καράβι έχουμε μόνο πέντε-έξι αυγά. Είχα παραγγείλει στο μεγάλο νησί, αλλά... Κότα εδώ έχουμε μία, κι αυτή γριά.

-Δεν πειράζει γιαγιά. Θα βάψουμε αυτά!

-Μα υπάρχει κι ένα άλλο πρόβλημα. Αν δεν έρθει το καράβι...

-Σς, έκανε η μαμά, που προσπαθούσε να κοιμηθεί.

-...δεν έχουμε ούτε μπογιά! είπε ψιθυριστά.

-Τι; Πετάχτηκα από το κρεβάτι μου, κι άρχισα να χοροπηδώ και να φωνάζω: Γίνεται Πάσχα χωρίς κόκκινα αυγά...

-Δεν γίνεται.

-Θυμάσαι μαμά που ο πατήρ Γεώργιος από την εκκλησία του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο σπίτι μας, μας είχε πει πως μπορούμε να τα βάψουμε με λουλούδια;

-Τι θες και με ξυπνάς;

-Άστο τίποτα.

-Μπορούμε γιαγιά;

-Θυμάμαι που τα βάψαμε με τη γιαγιά μου όταν ήμουν μικρή. Τότε τα πετύχαμε, για τώρα δεν νομίζω!

-Έλα τώρα! Αφού ξέρεις πόσο σε αγαπάω!

-Καλά, αλλά θα μου υποσχεθείς κάτι.

-Τι;

-Ότι όταν πάμε στην εκκλησιά ό,τι σου πει ο παπάς θα κάμεις, εντάξει;

-Ναι γιαγιά.

-Κωστή, φέρε σε παρακαλώ τα αυγά από το ψυγείο.

-Πού είναι;

-Στην πόρτα του αλλά πρόσεχε μην σου πέσουν!

-Αααααα!

-Τι έγινε;

-Μου έπεσαν!

-Ηηηηηηηη! Πόσα;

-Όλα, αλλά δεν έχουν σπάσει ορισμένα!

-Πόσα;

-Τρία

-Τέλος πάντων. Πήγαινε να κοιμηθείς και αύριο τα λέμε!

Κωνσταντίνος: Ανυπομονούσα να γυρίσουμε σπίτι αλλά με το απαγορευτικό δεν το νομίζω!

Ξυπνήστε! Πρέπει να πάμε στην εκκλησιά! Φωνάζει η γιαγιά!

-Αφού ξέρεις ότι είμαι κουρασμένη από το ταξίδι, τι φωνάζεις;

-Άστο θα πάρω μόνο τον Κώστα εσύ κάτσε με τον παππού!

Κωνσταντίνος: Όταν φτάσαμε δεν θυμόμουν πως ήταν τόσο μεγάλη. Εκεί μας περίμενε ο παπάς. Με πήρε κατευθείαν στο ιερό. Όταν τελείωσε, μου είπε να πηγαίνω όποτε μπορώ. Το βράδυ τελικά ξαναπήγα δεν ξέρω γιατί. Το επόμενο πρωί που ξυπνήσαμε η γιαγιά μου, μου είπε να πάω μόνος μου διότι έπρεπε να πει στο λιμάνι για το καράβι. Όταν έφτασα εκεί, συνάντησα ένα κορίτσι πολύ όμορφο στην ηλικία μου δεκατριών χρόνων! Το όνομά της Ιωάννα! Την ερωτεύτηκα.

Από το σεβντά τραγουδούσα τον Ερωτόκριτο όπως μου τον είχε μάθει ο παππούς μου! Ξέχασα να πω πως παίζω κρητική λύρα και λαούτο! Από ό,τι κατάλαβα με είχε ερωτευτεί και αυτή. Συνεχίσαμε την κουβέντα, ο παπάς κατάλαβε τι συνέβαινε και μου είπε να πάμε μια βόλτα.

- Θέλεις να βγούμε αύριο να φάμε; τη ρώτησα.

- Ναι! Πού;

- Υπάρχει ένα ταβερνάκι του κυρ Γιάννη το ξέρεις;

-Ναι, τι ώρα;

- Εννιά είναι καλά;

-Ναι! Τα λέμε αύριο!

-Ε! Ιωάννα περίμενε λίγο!

Κωνσταντίνος: Γύρισε πίσω, τη φίλησα, ούτε που το κατάλαβα. Έφυγε τρέχοντας δεν ήξερα αν θα ερχόταν αύριο! Γύρισα σπίτι, κοιμήθηκα. Ήταν η πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής μου! Αύριο όμως είχα να μαζέψω τα λουλούδια για τον Επιτάφιο. Καληνύχτα! Όταν ξύπνησα είδα πως ήταν οκτώ και μισή. Έκανα μπάνιο, έβαλα καλά ρούχα, πήρα χρήματα και έφυγα. Στη διαδρομή σκέφτηκα να πάρω τη λύρα μου να της κάνω έκπληξη, αλλά ήταν όμως οκτώ παρά πέντε. Έτρεξα στο σπίτι, πήρα τη λύρα και ένα λουλούδι κι έφυγα. Όταν έφτασα δεν είχε έρθει ευτυχώς ακόμα. Ήρθε, της έπαιξα ένα από τα δικά μου κομμάτια. Όταν τελειώσαμε της πρότεινα να μαζέψουμε μαζί τα λουλούδια. Ξεκινήσαμε! Περάσαμε από πολλούς κήπους, μαζέψαμε περίπου πεντακόσια άνθη. Γυρίσαμε στο σπίτι, τη σύστησα στους γονείς μου (ήρθε και ο μπαμπάς μου). Το βράδυ μόλις τελειώσαμε από την εκκλησιά στολίσαμε και τον επιτάφιο. Της πρότεινα να πάμε μαζί στην Ανάσταση. Στην Ανάσταση ψάλλαμε μαζί, πήραμε μαζί το Άγιο Φως και ορκιστήκαμε να είμαστε για πάντα μαζί. Εγώ ευχήθηκα να μείνει μαζί μας. Κι έτσι έγινε μετακόμισαν δίπλα στο σπίτι μας. Στα είκοσι μας παντρευτήκαμε και μείναμε μαζί για πάντα. Τελικά ήρθε το καράβι με τα αυγά!